

Jó pásztorok. Három Királyok

A magyar Betlehemes a jó pásztorokat „szép selymes subában” képzei el, akik a hóesésben, nagy csizmában, csaholó pulik kíséretében jönnek, gomolyát, túrót, vajjat hoznak a szülő édesanyának és gyermekének a kis Jézusnak. Ez a komakosár ösképe, amely nálunk falun, városban elemi magjában él még ma is. Amikor én világra hoztam falun a gyermekeimet uzsonnára tejes kávéhoz hoztak, rántott csirkét, tortát és friss szemlét. Úgy tanultam meg a falusi asszonyoktól, hogy a reggel vásárolt zsemle vízestörőben betették a sütőbe, s mire a törő megszáradt, friss, forró lett a zsemle. Ezt a szokást honosították meg a jó pásztorok, akik a karácsonyi népének szerint úgy köszöntötték Máriát, hogy Üdvözlégy menyecske.

Menyecske, mennyecske, minden édesanya a földre érkező Mennysors ország fényében szüli meg gyermekét és minden újszülött kisjézusi jelenség. Az sem helytálló, hogy később a „szokott pimasz” lesz, mert napjainkban tapasztaljuk a jóság és a szépség küldetésstudatával világra érkező és életüket az isteni jegyben leélő emberek sokaságát. Amilyen nagy erővel rontja a gonosz, olyan szereteterővel védi az isteni jóság maga égi minőségét a földön.

Mi pedig azért vagyunk itt, hogy ennek az égi akaratnak egyszerű, de hűséges katonái legyünk. Csordapásztorokkal, pulikutyákkal, komakosárral szolgáljuk a jót.

Betlehem városában, rongyos istállócskában... Sehol sem láttam szebben megjelenítve ezt a képet, mint egy Csécs nevű falucska régi református templomában (Felvidék). A templombelső barlangszerű. Nem boltíves, hanem barlang. A Kisjézus születésénél ott a bába is, aki csodálkozó arccal tapasztalja meg a fényjelenség formájában világra jövő újszülöttet, s azt is, amint fölveve a kisdedet, az ő karjaiban ölt emberi, reális gyermeki formát. Itt értettem meg a Jézussal kapcsolatban is fennálló ösképet, a fény születésének művét, amelyet a régi ember kristálykő barlang szájánál figyelt meg. December 21-24 között az alacsonyan szálló Nap képes rá és beszáll a hegyi barlang szájadéján, benn a felcsillanó kristálykövek fényében megfürdik, megújul, újjászületik, és mint a világ világossága tisztán, jóságban megerősödve lép ki a barlangból. Innen van a barlangistálló, innen a fényemberi előkép és innen van a mesék hőseinek szüzfogantatása is, mert az Ő képét, az Ő jellemét, jóságát, igazságérzetét viszi győzelemre a sikerre született magyar mesehős, és minden jó ember, aki szívében hordja példaképét, aki által lehet lélekben megnemesedni és ez az egyetlen nemesség, amelynek égi fedezete van.

Ezt az univerzális gondolatot fejezik ki a subás, gubás csordapásztorok, Istennek ezt a megnyugtató, erőt adó akaratát. Mindenki megnemesedhet lélekben, aki odafigyel Jézus szavára és lelkét áthatja annak üzenete, s eszerint él. Ezek az emberek Isten nemesei, nem rang, cím és hatalom adatott nekik, hanem Isten országa, az örök élet.

A Három Királyok mágus volta úgy érvényesül, hogy a MAG népből valók; hogyné tudták volna, mikor és hol sarjad ki az új hajtás, születik meg a fénygyermek. A Három Királyok hármasa ősi származásra vall. A MAG népének az Orion csillagkép az égi mása, a második nyilas hős az égbolton a fiatal király, Nimrud. Az első nyilas a Sagittárius az ősatya, aki december 24-én átadja fiának a koronát, palástot, jogart és országalmát, falnak fordul, és egy évig kipihen magát. Az Orion ekkor tündököl az égen, mint ifjú király és három nevezetes övcillaga a decemberi ég legerősebb fényt árasztó égiteste. Ezt a három övcillagot jelenítik meg a Három Királyok, a magyar Pálosok égi ősei, akik az égen és a földön egyaránt a Boldogasszonyt szolgálják.

Királyok és pásztorok, pásztorok és királyok; ők a dolgok ősi rendjén egy csoportba tartoztak, a pásztorok királyok sorába. Hiszen még a csillagos égen is összeolvad a

Boëtosz = Bojtár és az Oroszlán az állatok királyának impozáns csillagképe egymással, s Király és a Bojtár az égen is egymás mellett vannak. Régen is, ma is minden pásztor terelgeti nyáját és minden király az ő népét. Jézus Urunk pedig, a jó pásztor valamennyiünket.

A Három Királyok aranya, mirhája, tömjénje, a sok értékes ajándék és pásztorok tőrója, vaja, juhsajtja egymás mellé került Mária kosarába. Pásztorok, királyok és a Boldogasszony-édesanya komakosarába. Kisjézus pedig ezalatt mit csinált? azt, amit a mi gyermekeink, unokáink. Kék szeme még káprázott az égi fényességtől, a mennyei világ emléke pecsét gyanánt ráforrt a lelkére, de kis szája cuppogott, mert emberfia lett és az anyatej édes íze az újdonság varázsával hatott rá és nagyon jól érezte magát Mária ölében.

Aldott, békés Karácsonyi Ünnepeket kívánunk Kedves Mindnyájuknak!

(Szerk.)

Jövendölés a magyarokról

*„Magyarország egy olyan kalitka,
amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni.*

*Sok szenvedés vár még rájuk,
de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük.*

*Dügylem a magyarokat,
mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre.*

*Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú Őrangyala,
mint a magyaroknak,*

és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Pio atya